

Πιθανότητες II - Λύσεις Ασκήσεων

Άσκηση 1 Έστω \mathcal{A} σ -άλγεβρα. Τότε, $\mathcal{A} \neq \emptyset$ και \mathcal{A} κλειστή στα συμπληρώματα (ιδιότητες (i) και (ii) της σ -άλγεβρας). Έστω A_1, A_2, \dots, A_n πεπερασμένη ακολουθία στοιχείων της \mathcal{A} . Αφού \mathcal{A} κλειστή στις αριθμήσιμες ενώσεις, έχουμε:

$$A_1 \cup A_2 \cup \dots \cup A_n \cup \emptyset \cup \emptyset \cup \dots = \bigcup_{k=1}^n A_k \cup \bigcup_{k=n+1}^{\infty} \emptyset \in \mathcal{A}, \text{ επομένως } \bigcup_{k=1}^n A_k \in \mathcal{A}.$$

Άρα, \mathcal{A} κλειστή στις πεπερασμένες ενώσεις και άρα η \mathcal{A} είναι άλγεβρα.

Δείχνουμε τώρα ότι η \mathcal{A} είναι δακτύλιος. Έχουμε ήδη δείξει ότι $\emptyset \in \mathcal{A}$ και ότι \mathcal{A} κλειστή στις πεπερασμένες ενώσεις και μένει να δείξουμε ότι \mathcal{A} κλειστή στις συνολοθεωρητικές διαφορές.

Έστω $A, B \in \mathcal{A}$. Τότε, $A^c \in \mathcal{A} \Rightarrow A^c \cup B \in \mathcal{A} \Rightarrow (A^c \cup B)^c \in \mathcal{A} \Rightarrow A \cap B^c \in \mathcal{A} \Rightarrow A \setminus B \in \mathcal{A}$ (χρησιμοποιούμε ότι \mathcal{A} κλειστή στα συμπληρώματα και τις πεπερασμένες ενώσεις).

Άρα πράγματι, \mathcal{A} δακτύλιος.

Ένας δακτύλιος δεν είναι απαραίτητα άλγεβρα: Έστω $X = \{1, 2\}$ και $\mathcal{A} = \{\emptyset, \{1\}\}$. Τότε, \mathcal{A} δακτύλιος διότι: $\emptyset \in \mathcal{A}$, $\{1\} \setminus \emptyset = \{1\} \in \mathcal{A}$ και $\{1\} \cup \emptyset = \{1\} \in \mathcal{A}$.

Όμως, $\emptyset^c = X \notin \mathcal{A}$, δηλαδή \mathcal{A} όχι κλειστή στα συμπληρώματα. Άρα, η \mathcal{A} δεν είναι άλγεβρα.

Μία άλγεβρα δεν είναι απαραίτητα σ -άλγεβρα: Έστω $X = \mathbb{Z}$ και

$\mathcal{A} = \{A \subset \mathbb{Z} : |A| < \infty \text{ ή } |\mathbb{Z} \setminus A| < \infty\}$. Τότε, εύκολα βλέπουμε ότι η \mathcal{A} είναι μη κενή, κλειστή στα συμπληρώματα και τις πεπερασμένες ενώσεις, άρα είναι άλγεβρα. Όμως, η \mathcal{A} δεν είναι κλειστή στις αριθμήσιμες ενώσεις. Αν για παράδειγμα πάρουμε την ένωση όλων των μο-

νοσυνόλων $A_k = \{2k\}$, $k \in \mathbb{N}$, τότε $|\bigcup_{k=1}^{\infty} A_k| = |\mathbb{N}| = \infty$ και $|\mathbb{Z} \setminus (\bigcup_{k=1}^{\infty} A_k)| = |\mathbb{N}| = \infty$, άρα

$\bigcup_{k=1}^{\infty} A_k \notin \mathcal{A}$. Συνεπώς, \mathcal{A} όχι σ -άλγεβρα.

Άσκηση 2 Έστω μία οικογένεια υποσυνόλων του X , η οποία είναι λ -κλάση. Θα δείξουμε ότι είναι κλάση Dynkin.

(i) $\mathcal{D} \neq \emptyset \Rightarrow \emptyset \in \mathcal{D} \Rightarrow X \in \mathcal{D}$, αφού \mathcal{D} κλειστή στα συμπληρώματα.

(ii) Έστω $A, B \in \mathcal{D}$ με $A \subset B$. Θα δείξουμε ότι $B \setminus A \in \mathcal{D}$. Πράγματι, $B \setminus A = B \cap A^c \stackrel{DM}{=} (B^c \cup A)^c \in \mathcal{D}$, αφού $B^c \in \mathcal{D}$, $B^c \cap A \in \mathcal{D}$ διότι $B^c \cap A = \emptyset$ και άρα $(B^c \cap A)^c \in \mathcal{D}$, γιατί \mathcal{D} κλειστή στα συμπληρώματα.

(iii) Έστω $(A_n) \nearrow$ στην \mathcal{D} , δηλαδή $A_1 \subset A_2 \subset \dots \subset A_n \subset A_{n+1} \subset \dots$. Παρατηρούμε το εξής:

$\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n = A_1 \cup (A_2 \setminus A_1) \cup (A_3 \setminus A_2) \cup \dots \cup (A_n \setminus A_{n-1}) \cup \dots$, όπου $A_{i+1} \setminus A_i \in \mathcal{D}$ (από το (ii))
 και $(A_i \setminus A_{i-1}) \cap (A_j \setminus A_{j-1}) = \emptyset, \forall i \neq j$.
 Δηλαδή έχουμε αριθμήσιμες, ξένες ανα δύο ενώσεις και συνεπώς, από τις ιδιότητες της \mathcal{D} έχουμε
 ότι : $\bigcup_{i=1}^n A_i \cup (A_{i+1} \setminus A_i) \in \mathcal{D} \Rightarrow \bigcup_{n=1}^{\infty} \in \mathcal{D}$.

Αντίστροφα, έστω μία οικογένεια υποσυνόλων \mathcal{D} , η οποία είναι κλάση Dynkin. Θα δείξουμε ότι \mathcal{D} είναι λ-κλάση.

(i) $X \in \mathcal{D} \Rightarrow \mathcal{D} \neq \emptyset$

(ii) Θέλουμε να δείξουμε ότι \mathcal{D} είναι κλειστή στα συμπληρώματα. Έχουμε ότι $X, A \in \mathcal{D}$ και $A \subset X \Rightarrow X \setminus A \in \mathcal{D}$

(iii) Έστω (A_n) ακολουθία ξένων ανά δύο συνόλων. Θέτουμε $B_n = \bigcup_{k \leq n} A_k$ και έχουμε ότι

$(B_n) \nearrow, (B_n) \in \mathcal{D}$ και $\bigcup_n A_n = \bigcup_n B_n$.

Για το δεύτερο αρκεί να το δούμε για δύο σύνολα ($n = 2$) :

Αν $A \cap B = \emptyset \Rightarrow A \subset B^c \Rightarrow B^c \setminus A = A^c \cap B^c \in \mathcal{D} \Rightarrow A \cup B = [(A \cup B)^c]^c = (A^c \cap B^c)^c \in \mathcal{D}$, αφού $A^c \cap B^c \in \mathcal{D}$.

Επομένως, επαγωγικά προκύπτει ότι πράγματι $(B_n) \in \mathcal{D}$.

Άσκηση 3 Δίνουμε αντιπαράδειγμα: Έστω $X = \{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$ και έστω οι οικογένειες συνόλων $\mathcal{D}_1 = \{\emptyset, X, \{1, 2\}, \{3, 4, 5, 6\}, \{1, 3\}, \{2, 4, 5, 6\}\}$,
 $\mathcal{D}_2 = \{\emptyset, X, \{3, 4\}, \{1, 2, 5, 6\}, \{3, 5\}, \{1, 2, 4, 6\}\}$. Μπορούμε να δούμε ότι οι $\mathcal{D}_1, \mathcal{D}_2$ είναι κλάσεις Dynkin. Όμως, $\{1, 2\} \cup \{3, 4\} \notin \mathcal{D}_1 \cup \mathcal{D}_2$, δηλαδή η $\mathcal{D}_1 \cup \mathcal{D}_2$ δεν είναι κλειστή στις πεπρασμένες ενώσεις, άρα δεν είναι κλάση Dynkin.

Άσκηση 4 Διακρίνουμε τις περιπτώσεις: (i) $A \cap B = \emptyset$, (ii) $A \cap B \neq \emptyset$.

Αρχικά, θεωρούμε την οικογένεια $\mathcal{C} = \{A, B\}$.

(i) Έστω ότι $A \cap B = \emptyset$ και $A \cup B \subsetneq X$. Θα δείξουμε ότι για την οικογένεια $\mathcal{A} = \{\emptyset, X, A, B, A^c, B^c, A \cup B, A^c \cap B^c\}$, ισχύει ότι $\mathcal{A} = \sigma(\mathcal{C}) = \delta(\mathcal{C})$.

Παρατηρούμε ότι η \mathcal{A} είναι λ-κλάση (και άρα κλάση Dynkin). Πράγματι:

- $\mathcal{A} \neq \emptyset$.
- \mathcal{A} κλειστή στα συμπληρώματα.
- \mathcal{A} κλειστή στις αριθμήσιμες ξένες ενώσεις.

Άρα, αφού \mathcal{A} κλάση Dynkin και $\mathcal{C} \subset \mathcal{A}$, έπεται ότι $\delta(\mathcal{C}) \subset \mathcal{A}$. Αντίστροφα, αφού $A, B \in \mathcal{C} \subset \delta(\mathcal{C})$ και $\delta(\mathcal{C})$ κλάση Dynkin (εξ ορισμού), θα πρέπει $\mathcal{A} \subset \delta(\mathcal{C})$. Τελικά, $\mathcal{A} = \delta(\mathcal{C})$.

Γνωρίζουμε ότι $\delta(\mathcal{C}) \subset \sigma(\mathcal{C})$ (για οποιαδήποτε οικογένεια υποσυνόλων \mathcal{C} του X). Παρατηρούμε όμως ότι η \mathcal{A} είναι και σ -άλγεβρα αφού είναι μη κενή, κλειστή στα συμπληρώματα και κλειστή στις αριθμήσιμες ενώσεις. Αφού $\mathcal{C} \subset \mathcal{A}$ και \mathcal{A} σ -άλγεβρα, έχουμε ότι $\sigma(\mathcal{C}) \subset \mathcal{A} = \delta(\mathcal{C})$. Δείξαμε λοιπόν ότι $\mathcal{A} = \sigma(\mathcal{C}) = \delta(\mathcal{C})$.

Έστω τώρα ότι $A \cup B = X$, δηλαδή ότι τα A, B διαμερίζουν τον X . Με τον ίδιο τρόπο, αν θεωρήσουμε την οικογένεια $\mathcal{A}_1 = \{\emptyset, X, A, B\}$, μπορούμε να δείξουμε πάλι ότι $\mathcal{A}_1 = \sigma(\mathcal{C}) = \delta(\mathcal{C})$.

(ii) Έστω ότι $A \cap B \neq \emptyset$ και ότι $B \subset A$ (χωρίς βλάβη της γενικότητας). Θεωρούμε την οικογένεια $\mathcal{A}_2 = \{\emptyset, X, A, B, A \setminus B, A^c, B^c, A^c \cup B\}$. Ομοίως με πριν, μπορούμε να δείξουμε ότι η \mathcal{A}_2 είναι κλάση Dynkin και περιέχει την \mathcal{C} και κατόπιν ότι $\delta(\mathcal{C}) = \mathcal{A}_2$. Επίσης, παρατηρούμε ότι \mathcal{A}_2 σ -άλγεβρα που περιέχει την \mathcal{C} και καταλήγουμε στο ότι $\mathcal{A}_2 = \delta(\mathcal{C}) = \sigma(\mathcal{C})$.

Έστω τώρα ότι τα A, B δεν συγκρίνονται και ότι $A \cup B \subsetneq X$.

Τότε, δείχνουμε ότι $\delta(\mathcal{C}) = \mathcal{A}_3 = \{\emptyset, X, A, B, A^c, B^c\}$: είναι εύκολο να δούμε ότι η \mathcal{A}_3 είναι λ -κλάση και άρα κλάση Dynkin και αφού $\mathcal{C} \subset \mathcal{A}_3$, έπεται $\delta(\mathcal{C}) \subset \mathcal{A}_3$. Αντίστροφα, αφού $A, B \in \delta(\mathcal{C})$ και η $\delta(\mathcal{C})$ είναι κλάση Dynkin, έπεται $\mathcal{A}_3 \subset \delta(\mathcal{C})$. Θεωρούμε τώρα την οικογένεια: $\mathcal{A}_4 = \{\emptyset, X, A, B, A^c, B^c, A \cup B, A^c \cap B^c, A \cap B, A^c \cup B^c, A \setminus B, B \setminus A, (A \setminus B)^c, (B \setminus A)^c, (A \setminus B) \cap (B \setminus A), A \Delta B\}$. Η \mathcal{A}_4 είναι σ -άλγεβρα καθώς ικανοποιεί τις συνθήκες του ορισμού και επίσης $\mathcal{C} \subset \mathcal{A}_4$. Άρα, $\sigma(\mathcal{C}) \subset \mathcal{A}_4$. Αντίστροφα, αφού $A, B \in \mathcal{A}_4$ και \mathcal{A}_4 σ -άλγεβρα, θα πρέπει $\mathcal{A}_4 \subset \sigma(\mathcal{C})$. Άρα, $\mathcal{A}_4 = \sigma(\mathcal{C})$.

Η τελευταία περίπτωση είναι ότι τα A, B δεν συγκρίνονται και ότι διαμερίζουν τον X , δηλαδή $A \cup B = X$. Τότε, θεωρούμε την οικογένεια $\mathcal{A}_5 = \{\emptyset, X, A, B, A^c, B^c, A \cap B, A^c \cup B^c\}$ και δείχνουμε με τα ίδια επιχειρήματα ότι $\delta(\mathcal{C}) = \sigma(\mathcal{C}) = \mathcal{A}_5$.

Άσκηση 5 Βλ. Θεωρία Μέτρου

Άσκηση 6 Έστω $X = \{1, 2, 3, 4, 5\}$. Αρχικά ζητάμε η ακολουθία (A_n) να ικανοποιεί την

$$\bigcap_{n=1}^{\infty} A_n \neq \emptyset. \text{Επομένως, ζητάμε } 1 \in \bigcap_{n=1}^{\infty} A_n \Rightarrow 1 \in A_n, \forall n \in \mathbb{N}, \text{ δηλαδή } \bigcap_{n=1}^{\infty} A_n = \{1\}.$$

Στη συνέχεια θέλουμε $\liminf \mathcal{A}_n = \bigcup_{n=1}^{\infty} \bigcap_{k=n}^{\infty} A_k \neq \bigcap_{n=1}^{\infty} A_n$. Ζητάμε $2 \in A_n, \forall n \geq 2$, ώστε το 2 να ανήκει τελικά σε όλα τα A_n . Άρα $\liminf A_n = \{1, 2\}$.

Στη συνέχεια προσθέτουμε στοιχείο που να ανήκει σε άπειρα A_n , αλλά όχι σε όλα τα A_n τελικά, έτσι ώστε $\liminf A_n \neq \limsup A_n$, δηλαδή ζητάμε $3 \in A_n$, για $n = 2k, k = 1, 2, \dots$ (στους άρτιους) και έτσι προκύπτει ότι $\limsup \mathcal{A}_n = \{1, 2, 3\}$.

Τέλος, θέλουμε $\limsup A_n \neq \bigcup_{n=1}^{\infty} A_n$, άρα ζητάμε $4 \in A_n$ (τουλάχιστον σε ένα), έτσι ώστε το 4 να μην ανήκει σε άπειρα A_n . Οπότε, $\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n = \{1, 2, 3, 4\}$.

Έτσι έχουμε ορίσει την ακολουθία $A_1 = \{1, 4\}, A_2 = \{1, 2, 3\}, A_3 = \{1, 2\}, A_4 = \{1, 2, 3\}, A_5 = \{1, 2\}, \dots$ και επειδή $\emptyset \subsetneq \{1\} \subsetneq \{1, 2\} \subsetneq \{1, 2, 3\} \subsetneq \{1, 2, 3, 4\} \subsetneq \{1, 2, 3, 4, 5\}$ έχουμε το ζητούμενο.

Άσκηση 7 (i)(a) Έστω $n = 1, 2, \dots$ και έστω $B_n = \bigcup_{k=n}^{\infty} A_k$.

$$\text{Έχουμε: } \mathbb{1}_{\limsup A_n}(x) = \begin{cases} 1, & x \in \bigcap_{n=1}^{\infty} \bigcup_{k=n}^{\infty} A_k \\ 0, & x \notin \bigcap_{n=1}^{\infty} \bigcup_{k=n}^{\infty} A_k \end{cases} = \begin{cases} 1, & x \in \bigcap_{n=1}^{\infty} B_n \\ 0, & x \notin \bigcap_{n=1}^{\infty} B_n \end{cases} = \begin{cases} 1, & x \in B_n, \forall n = 1, 2, \dots \\ 0, & x \notin B_{n_0}, \text{ για κάποιο } n_0 = 1, 2, \dots \end{cases}$$

Όμως, $\mathbb{1}_{B_n}(x) = \begin{cases} 1, & x \in B_n \\ 0, & x \notin B_n \end{cases}, n = 1, 2, \dots$, άρα μπορούμε να δούμε ότι

$$\mathbb{1}_{\limsup A_n} = \inf_n \mathbb{1}_{B_n}.$$

$$\text{Επίσης, } \forall n = 1, 2, \dots, \mathbb{1}_{B_n}(x) = \begin{cases} 1, & x \in \bigcup_{k=n}^{\infty} A_k \\ 0, & x \notin \bigcup_{k=n}^{\infty} A_k \end{cases} = \begin{cases} 1, & x \in A_k \text{ για κάποιο } k = n, n+1, \dots \\ 0, & x \notin A_k, \forall k = n, n+1, \dots \end{cases}.$$

Συνεπώς, $\mathbb{1}_{B_n} = \sup_{k \geq n} \mathbb{1}_{A_k}$. Άρα τελικά, $\mathbb{1}_{\limsup A_n} = \inf_n \sup_{k \geq n} \mathbb{1}_{A_k} \Rightarrow \mathbb{1}_{\limsup A_n} = \limsup \mathbb{1}_{A_n}$.

(b) Μπορούμε να το δείξουμε με την ίδια λογική που δείξαμε το (a). Ένας άλλος τρόπος είναι ο εξής: Θέλουμε ισοδύναμα να δείξουμε ότι $1 - \mathbb{1}_{\liminf A_n} = 1 - \liminf \mathbb{1}_{A_n}$. Έχουμε:

$$- \liminf \mathbb{1}_{A_n} = - \sup_n \inf_{k \geq n} \mathbb{1}_{A_k} = \inf_n (- \inf_{k \geq n} \mathbb{1}_{A_k}) = \inf_n \sup_{k \geq n} (- \mathbb{1}_{A_k}) = \limsup (- \mathbb{1}_{A_n}).$$

$$\text{Άρα, } 1 - \liminf \mathbb{1}_{A_n} = 1 + \limsup (- \mathbb{1}_{A_n}) \Rightarrow 1 - \liminf \mathbb{1}_{A_n} = \limsup (1 - \mathbb{1}_{A_n}) \Rightarrow 1 - \liminf \mathbb{1}_{A_n} = \limsup \mathbb{1}_{A_n^c} \quad (1).$$

$$\text{Επίσης: } 1 - \mathbb{1}_{\liminf A_n} = \mathbb{1}_{(\liminf A_n)^c} = \mathbb{1}_{\limsup A_n^c} \quad (2).$$

Εφαρμόζοντας τη σχέση που δείξαμε στο (α) για την ακολουθία (A_n^c) παίρνουμε ότι:

$$\limsup \mathbb{1}_{A_n^c} = \mathbb{1}_{\limsup A_n^c}.$$

Συνεπώς, από τις σχέσεις (1) και (2), παίρνουμε αυτό που θέλαμε να δείξουμε:

$$1 - \mathbb{1}_{\liminf A_n} = 1 - \liminf \mathbb{1}_{A_n} \Leftrightarrow \mathbb{1}_{\liminf A_n} = \liminf \mathbb{1}_{A_n}.$$

(ii) Έχουμε: $\lim_n A_n = A \Leftrightarrow \liminf A_n = \limsup A_n = A \Leftrightarrow \mathbb{1}_{\liminf A_n} = \mathbb{1}_{\limsup A_n} = \mathbb{1}_A \Leftrightarrow \liminf \mathbb{1}_{A_n} = \limsup \mathbb{1}_{A_n} = \mathbb{1}_A \Leftrightarrow \lim_n \mathbb{1}_{A_n} = \mathbb{1}_A$ (κατα σημείο όριο).

Άσκηση 8 (i) Θα δείξουμε ότι οι οικογένειες $\mathcal{T} = \{(-\infty, q) : q \in \mathbb{Q}\}$ και $\mathcal{C} = \{(q, r) : q, r \in \mathbb{Q}\}$, οι οποίες είναι αριθμήσιμες, παράγουν τη σ-άλγεβρα των Borel υποσυνόλων του \mathbb{R} , δηλαδή ότι $\sigma(\mathcal{T}) = \sigma(\mathcal{C}) = \mathcal{B}(\mathbb{R})$.

Για την \mathcal{T} : Γνωρίζουμε ότι για την οικογένεια $\mathcal{A} = \{(-\infty, b] : b \in \mathbb{R}\}$, ισχύει $\sigma(\mathcal{A}) = \mathcal{B}(\mathbb{R})$.

Θεωρούμε τυχόν $b \in \mathbb{R}$. Από την πυκνότητα του \mathbb{Q} στο \mathbb{R} , υπάρχει φθίνουσα ακολουθία (q_n) ρητών αριθμών με $q_n \geq b, \forall n \in \mathbb{N}$ τέτοια ώστε $q_n \rightarrow b$. Τότε, $\bigcap_n (-\infty, q_n) = (-\infty, b]$.

Για κάθε $n \in \mathbb{N}$, $(-\infty, q_n) \in \mathcal{T} \subset \sigma(\mathcal{T})$ και $\sigma(\mathcal{T})$ κλειστή στις αριθμήσιμες τομές, ως σ-άλγεβρα, άρα $\bigcap_n (-\infty, q_n) \in \sigma(\mathcal{T}) \Rightarrow (-\infty, b] \in \sigma(\mathcal{T})$. Συνεπώς, $\mathcal{A} \subset \sigma(\mathcal{T})$ και επειδή

η $\sigma(\mathcal{T})$ είναι σ-άλγεβρα που περιέχει την \mathcal{A} , θα περιέχει και την ελάχιστη σ-άλγεβρα που περιέχει την \mathcal{A} . Άρα, $\sigma(\mathcal{A}) \subset \sigma(\mathcal{T}) \Rightarrow \mathcal{B}(\mathbb{R}) \subset \sigma(\mathcal{T})$. Έστω τώρα τυχόν $q \in \mathbb{Q} \subset \mathbb{R}$. Το $(-\infty, q) \in \mathcal{T}$ είναι ανοικτό υποσύνολο του \mathbb{R} , άρα προφανώς $(-\infty, q) \in \mathcal{B}(\mathbb{R})$. Άρα $\mathcal{T} \subset \mathcal{B}(\mathbb{R})$ και επειδή $\mathcal{B}(\mathbb{R})$ σ-άλγεβρα που περιέχει την \mathcal{T} , θα περιέχει και την ελάχιστη σ-άλγεβρα που περιέχει την \mathcal{T} . Άρα, $\sigma(\mathcal{T}) \subset \mathcal{B}(\mathbb{R})$ και συνεπώς $\sigma(\mathcal{T}) = \mathcal{B}(\mathbb{R})$.

Για την \mathcal{C} : Γνωρίζουμε ότι για την οικογένεια $\mathcal{F} = \{(a, b) : a, b \in \mathbb{R}\}$, ισχύει $\sigma(\mathcal{F}) = \mathcal{B}(\mathbb{R})$.

Θεωρούμε $a, b \in \mathbb{R}$. Από πυκνότητα του \mathbb{Q} στο \mathbb{R} , υπάρχουν ακολουθίες ρητών $(q_n), (r_n)$, όπου (q_n) φθίνουσα και (r_n) αύξουσα, με $q_n > a$ και $r_n < b$, $\forall n \in \mathbb{N}$, τέτοιες ώστε $q_n \rightarrow a$, $r_n \rightarrow b$. Τότε, $\bigcup_n (q_n, r_n) = (a, b)$. Για κάθε $n \in \mathbb{N}$, $(q_n, r_n) \in \mathcal{C} \subset \sigma(\mathcal{C})$ και $\sigma(\mathcal{C})$ κλειστή

στις αριθμήσιμες ενώσεις ως σ-άλγεβρα, άρα $\bigcup_n (q_n, r_n) \in \sigma(\mathcal{C}) \Rightarrow (a, b) \in \sigma(\mathcal{C})$. Συνεπώς,

$\mathcal{F} \subset \sigma(\mathcal{C})$ και, ομοίως με πριν, έπεται ότι $\sigma(\mathcal{F}) \subset \sigma(\mathcal{C}) \Rightarrow \mathcal{B}(\mathbb{R}) \subset \sigma(\mathcal{C})$. Τώρα, για οποιαδήποτε $q, r \in \mathbb{Q}$, το $(q, r) \in \mathcal{C}$ είναι ανοικτό υποσύνολο του \mathbb{R} , οπότε $(q, r) \in \mathcal{B}(\mathbb{R})$. Άρα, $\mathcal{C} \subset \mathcal{B}(\mathbb{R})$ και επομένως $\sigma(\mathcal{C}) \subset \mathcal{B}(\mathbb{R})$. Τελικά, $\sigma(\mathcal{C}) = \mathcal{B}(\mathbb{R})$.

Δείξαμε λοιπόν ότι η $\mathcal{B}(\mathbb{R})$ είναι αριθμήσιμα παραγόμενη σ-άλγεβρα και μάλιστα παράγεται από διαφορετικές οικογένειες συνόλων.

(ii) Έστω D αριθμήσιμο πυκνό υποσύνολο του διαχωρίσιμου μ.χ. X . Δείχνουμε πρώτα ότι αν $U \subset X$ ανοικτό, τότε το U γράφεται ως αριθμήσιμη ένωση από ανοικτές μπάλες του X . Έστω $x \in U$. Αφού U ανοικτό, υπάρχει $r_x > 0$ ώστε $B(x, r_x) \subset U$. Μπορούμε, χωρίς βλάβη της γενικότητας, να υποθέσουμε επιπλέον ότι $r_x \in \mathbb{Q}$. Αφού D πυκνό στον X , $D \cap B(x, r_x) \neq \emptyset$, άρα παίρνουμε ένα $y_x \in D \cap B(x, r_x)$. Τότε, $x \in B(y_x, \frac{r_x}{2}) \subset B(y_x, r_x)$. Συνεπώς, μπορούμε να γράψουμε το U ως: $U = \bigcup \{B(y_x, r_x) : x \in U\}$. Η ένωση αυτή είναι αριθμήσιμη αφού $y_x \in D$ και $r_x \in \mathbb{Q}$, άρα γράψαμε το U ως αριθμήσιμη ένωση από ανοικτές μπάλες στο X . Έπεται λοιπόν ότι υπάρχει αριθμήσιμη οικογένεια \mathcal{C} ανοικτών συνόλων, για την οποία, κάθε ανοικτό υποσύνολο του X γράφεται ως αριθμήσιμη ένωση στοιχείων της \mathcal{C} . Από αυτό μπορούμε να συμπεράνουμε ότι $\sigma(\mathcal{C}) = \mathcal{B}(X)$: Πράγματι, ισχύει ότι $\mathcal{C} \subset \mathcal{B}(X)$ αφού η \mathcal{C} περιέχει ανοικτά σύνολα και άρα $\sigma(\mathcal{C}) \subset \mathcal{B}(X)$. Επίσης, για κάθε $U \in \mathcal{B}(X)$ ανοικτό, ισχύει ότι $U \in \sigma(\mathcal{C})$, αφού το U γράφεται ως αριθμήσιμη ένωση στοιχείων της \mathcal{C} , και άρα στοιχείων της $\sigma(\mathcal{C})$, η οποία είναι σ-άλγεβρα. Επομένως, $\mathcal{B}(X) \subset \sigma(\mathcal{C})$.

Δείξαμε λοιπόν ότι η $\mathcal{B}(X)$ είναι αριθμήσιμα παραγόμενη σ-άλγεβρα.

Από αυτό έπεται άμεσα και το (i): ο μετρικός χώρος $(\mathbb{R}, |\cdot|)$ είναι διαχωρίσιμος και άρα η $\mathcal{B}(\mathbb{R})$ είναι αριθμήσιμα παραγόμενη.

Άσκηση 9

Άσκηση 10 (a) Δείχνουμε πρώτα ότι το $\delta_B, \mu \in \delta_B(A) = \begin{cases} 1, & \text{αν } B \subset A \\ 0, & \text{διαφορετικά} \end{cases}$, $A \in \mathcal{P}(X)$ είναι

μέτρο :

$$\delta_B(\emptyset) = 0, \text{ γιατί } B \not\supseteq \emptyset$$

Έστω (A_n) ακολουθία ξένων ανά δύο συνόλων του $\mathcal{P}(X)$. Έχουμε $\delta_B(\bigcup_n A_n) = 1 \Leftrightarrow$

$$\Leftrightarrow B \subset \bigcup_n A_n \stackrel{*}{\Leftrightarrow} B \subset A_{n_0} \text{ για μόνο ένα } n_0 \in \mathbb{N} \Leftrightarrow \delta_B(A_{n_0}) = 1 \text{ και } \delta_B(A_n) = 0,$$

$$\forall n \neq n_0 \stackrel{*}{\Leftrightarrow} \sum_n \delta_B(A_n) = 1. \text{ Στις } (*) \text{ χρησιμοποιούμε ότι τα } A_n \text{ είναι ξένα ανά δύο. Άρα } \delta_B$$

πράγματι μέτρο.

Το μέτρο Dirac στο $x \in X$ είναι:

$$\delta_x(A) = \begin{cases} 1, & \text{αν } x \in X \\ 0, & \text{αν } x \notin X \end{cases} = \begin{cases} 1, & \text{αν } \{x\} \subset A \\ 0, & \text{διαφορετικά} \end{cases}, A \in \mathcal{P}. \text{ Δηλαδή το } \delta_x \text{ είναι ειδική περίπτωση}$$

του δ_B , για $B = \{x\} \subset X (B \neq \emptyset)$

Πράγματι λοιπόν, το δ_B είναι γενίκευση του μέτρου Dirac.

(β) Ελέγχουμε αν το δ'_B είναι μέτρο. Θέτουμε $B = \{B_1, B_2\}$, $B_1 \neq B_2$ και $A = B$. Τότε :
 $A \cap B \neq \emptyset$, άρα $\delta'_B(A) = 1 \Rightarrow \delta'_B(B) = 1$ Όμως $B = \{B_1\} \cup \{B_2\}$, όπου $\{B_1\} \cap \{B_2\} = \emptyset$
(ξένα μεταξύ τους) και $\delta_B(\{B_1\}) = \delta_B(\{B_2\}) = 1$, αφού $\{B_1\} \cap \{B_2\} \neq \emptyset$ και $\{B_2\} \cap B \neq \emptyset$.
Αν το δ'_B είναι μέτρο, θα πρέπει $\delta'_B(B) = \delta'_B(\{B_1\} \cup \{B_2\}) = \delta'_B(\{B_1\}) + \delta'_B(\{B_2\}) \iff 1 = 1 + 1 = 2$, άτοπο.

Άρα δ'_B δεν είναι μέτρο και άρα δεν αποτελεί γενίκευση του μέτρου Dirac.

Άσκηση 11 (i) Ισχύει ότι $A \cup B = A \cup (B \setminus (A \cap B))$, $\forall A, B \in \mathcal{A}$.

Άρα $\mu(A \cup B) = \mu(A \cup (B \setminus (A \cap B)))$ και επειδή $A \cap (B \setminus (A \cap B)) = \emptyset$, έχουμε :

$$\mu(A \cup B) = \mu(A) + \mu(B \setminus (A \cap B)).$$

Τέλος, επειδή $\mu(A \cap B) < \infty$ (λόγω πεπερασμένου μέτρου), έπεται ότι $\mu(A \cup B) = \mu(A) + \mu(B) - \mu(A \cap B)$.

(ii) Χρησιμοποιώντας το (i), έχουμε :

$$\mu(A \cup B \cup \Gamma) = \mu(A \cup (B \cup \Gamma)) = \mu(A) + \mu(B \cup \Gamma) - \mu(A \cap (B \cup \Gamma)) = \mu(A) + \mu(B) + \mu(\Gamma) - \mu(B \cap \Gamma) - \mu(A \cap (B \cup \Gamma))$$

$$\text{Όμως, } \mu(A \cap (B \cup \Gamma)) = \mu((A \cap B) \cup (A \cap \Gamma)) = \mu(A \cap B) + \mu(A \cap \Gamma) - \mu(A \cap B \cap A \cap \Gamma) = \mu(A \cap B) + \mu(A \cap \Gamma) - \mu(A \cap B \cap \Gamma).$$

$$\text{Άρα, } \mu(A \cup B \cup \Gamma) = \mu(A) + \mu(B) + \mu(\Gamma) - \mu(B \cap \Gamma) - \mu(A \cap B) - \mu(A \cap \Gamma) + \mu(A \cap B \cap \Gamma)$$

(iii) Η γενίκευση των προηγούμενων για $n \geq 2$ είναι ο τύπος :

$$\mu\left(\bigcup_{i=1}^n A_i\right) = \sum_{k=1}^n (-1)^{k+1} \sum_{1 \leq i_1 < \dots < i_k \leq n} \mu(A_{i_1} \cap \dots \cap A_{i_k}) \text{ (δείχνεται με επαγωγή).}$$

$$\text{Άσκηση 12 (i) } \mu(\emptyset) = \sum_{i \in I} \lambda_i \mu_i(\emptyset) = \sum_{i \in I} \lambda_i \cdot 0 = 0$$

Εστω (A_n) ξένα ανά δύο σύνολα της \mathcal{A} . Τότε :

$$\mu\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n\right) = \sum_{i \in I} \lambda_i \mu_i\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n\right) = \sum_{i \in I} \lambda_i \left(\sum_{n=1}^{\infty} \mu_i(A_n)\right) = \sum_{i \in I} \sum_{n=1}^{\infty} \lambda_i \mu_i(A_n) = \sum_{n=1}^{\infty} \sum_{i \in I} \lambda_i \mu_i(A_n) =$$

$\sum_{n=1}^{\infty} \mu(A_n)$. Άρα το μ είναι μέτρο.

(ii) Έστω ότι $\mu, \nu, \mu_n, n \in \mathbb{N}$ μέτρα και $\lambda \geq 0$. Ισχυριζόμαστε ότι το $\mu + \nu$ είναι μέτρο. Πράγματι, $(\mu + \nu)(\emptyset) = \mu(\emptyset) + \nu(\emptyset) = 0$. Επιπλέον, αν (A_n) ακολουθία ξένων ανά δύο συνόλων της \mathcal{A} , τότε :

$$\begin{aligned} (\mu + \nu)\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n\right) &= \mu\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n\right) + \nu\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n\right) = \sum_{n=1}^{\infty} \mu(A_n) + \sum_{n=1}^{\infty} \nu(A_n) = \sum_{n=1}^{\infty} (\mu(A_n) + \nu(A_n)) = \\ &= (\mu + \nu)(A_n). \end{aligned}$$

Για το $\lambda\mu$, έχουμε :

$$(\lambda\mu)(\emptyset) = \lambda(\mu(\emptyset)) = 0$$

Αν τώρα (A_n) ακολουθία ξένων ανά δύο συνόλων της \mathcal{A} , τότε :

$$(\lambda\mu)\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n\right) = \lambda\left(\mu\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n\right)\right) = \lambda \sum_{n=1}^{\infty} \mu(A_n) = \sum_{n=1}^{\infty} (\lambda\mu)(A_n).$$

Τέλος, για το $\sum_n \mu_n$, έχουμε ότι είναι μέτρο ως ειδική περίπτωση του (i) για $I = \mathbb{N}$ και $\lambda_i = 1$.

(iii) Τα επαγόμενα μέτρα των διακριτών τυχαίων μεταβλητών είναι τα διακριτά μέτρα πιθανότητας. Έστω (Ω, \mathcal{A}) μετρήσιμος χώρος και $\{\omega\} \in \mathcal{A}, \forall \omega \in \Omega$. Τότε το μέτρο P είναι διακριτό μέτρο πιθανότητας αν και μόνο αν, υπάρχει αριθμήσιμο $S \in \mathcal{A}$ και ακολουθία $(p_\omega)_{\omega \in S}$ πραγματικών αριθμών, με $p_\omega \geq 0, \forall \omega \in S$ και $\sum_{\omega \in S} p_\omega = 1$, ώστε :

$$P = \sum_{\omega \in S} p_\omega \delta_\omega, \text{ όπου } \delta_\omega \text{ το μέτρο Dirac στο σημείο } \omega \in \Omega.$$